

Een dag op de pediatrie

Onderwijs voor zieke kinderen - studiedag 25 maart 2011

Vragen en opmerkingen tijdens de workshop

- *Jullie geven één uur les per dag aan de kinderen en hanteren daarbij thema's, behalen jullie op die manier vlot de einddoelen? Bij ons verloopt dat moeilijk, vandaar dat wij ook de nadruk leggen op wiskunde en Nederlands (vraag komt vanuit de ziekenhuisschool van het UZ Leuven)*

Wij hebben een voor een groot deel een ander publiek dan jullie, bij ons zijn het vooral kortverblijvers. We leggen de nadruk dan ook op welbevinden en werken sterk ervaringsgericht binnen thema's. Wanneer de kinderen langer blijven, leggen we net zoals jullie de nadruk op wiskunde en Nederlands. Op dat moment werken we meestal ook met de boeken van de thuishoel.

- *Hoeveel lesuren per week werken jullie?*

Het feitelijke lesgeven is goed voor 26 uren per week. Maar door de aard van ons werk zijn we uiteraard veel langer bezig: voorbereiding, evaluatie, administratie, Daar kruipt enorm veel tijd in.

- *Tellen kortverblijvers mee voor de financiële ondersteuning?*

Voor het basisonderwijs moeten er minstens 10 onderwijsdagen geteld worden voor de financiering. Wij geven echter ook onderwijs aan kinderen die 7 of 8 dagen blijven. De focus ligt wel op kinderen die langer blijven. Degenen die we geen les kunnen geven, zij die bijvoorbeeld maar één dag blijven, krijgen wel spelbegeleiding.

- *Is het voor jullie altijd makkelijk om in te schatten volgens welke methode bepaalde leerstof moet worden aangeleerd of wordt daar met de thuishoel over gecommuniceerd?*

Er is communicatie met de thuishoel, maar we richten ons toch vooral op de eindtermen. Uiteindelijk vormen zij de kern van wat een leerling moet kennen en zou elke school zich hier in de eerste plaats moeten op richten. Bovendien werken we sowieso met de boeken van de thuishoel als het over een langer verblijf gaat.

Er wordt bevestigd dat de leerlingen zelf ook het liefst in de eigen schriften en werkboeken werkt.

Aanvullend wordt hier nog opgemerkt dat er bij veel scholen nog steeds geen effectieve uitvoering is van Toah, dit is een recht en een zieke leerling moet hier gebruik van kunnen maken. Helaas gebeurt dit nog te weinig.

- *Wat wordt er gedaan met de informatie over een kind?*

Het gaat over de informatie die je als leerkracht van de ziekenhuisschool krijgt bij het werken met een kind: prestaties, zaken die je opvallen, ...

Het CLB-anker van de Antwerpse ziekenhuisschool geeft aan dat voor haar het overleg meestal beperkt blijft tot de praktische organisatie van het onderwijs, zij wil meer bepaald het recht op Toah een duw in de rug geven door dit te bekijken met de thuischool. Zij heeft weinig of geen contact met het kind of de ouders.

De leerkrachten van de ziekenhuisschool proberen wel die meer specifieke informatie uit te wisselen met de thuischool of andere betrokkenen zoals de begeleidende psychologe.

Het is niet altijd even makkelijk om onderling te communiceren, maar ze trachten dit aan te pakken. Zo verloopt het contact met een type 4-school in Antwerpen nu wel vlot doordat er nu afgesproken is om met één vast contactpersoon te werken.

Wanneer kinderen van het ene naar het andere ziekenhuis verhuizen, is het ook niet altijd evident om tussen de ziekenhuisscholen onderling informatie uit te wisselen.